

HORES D'AMOR I DE DOLOR

*Les mans tot enflaquides, les mans totes ossoses,
En creu al pit posades la vida retenint;
De son visatge encara n'emergen tantes coses
Que em riu i sembla dir-me «jo vull anar vivint».*

*Me mira i s'incorpora. Sa vista dilatada
Que tristament reflecta la llum de sa bondat! :
De sol, perfums i gloses ne rau tota inundada
Talment un arbre es gronxa de saba carregat.*

*Son cap pesat recolza, i al infinit adreça
L'esguard cercant la vida que anhela amb fort desig :
La sensació que em dona del buit tot me redreça
D'horror i de infortuni, punyent i viu trepig.*

*Rigiditat sinistra, mon ser, Mort, te detesta :
Me prends l'amic caríssim, l'amic del fons del cor :
Incessanment blasfemo ¡Perdó! ¿Perque s'entesta
Mon Deu en prendre el Pare i en fer-me tan dolor?*

*Jo veig la Mort com entra. Tè els dits crispats. S'aferra.
La veig afrosa i erta, mirant, clavant les dents,
Xuclant ta vida, ¡Pare! La impia com t'aterra!
Com van perdent llur força tos ulls incandescents!*

*La veig fredosa, horrible; penetra, abat, domina;
Gelada, incommovible, estreny el coll com llaç;
Esquinça, anusa, afolla. Malvada gegantina
Que mates i que fuges, d'on vens?, què vols?, on vas?*

*Oh trista i grossa aurora que lentament t'atances!
Pro tornes altre volta lluitant contra la nit!
Avui, a l'ombra teva, mon cor se fa recances!
Ja en sento la punyenta visió clavada al pit!*

*Deu de bondat; atorguem que visqui així el meu Pare,
Permetem que jo senti la vida en el seu front,
Fes que la Mort s'aturi, fes que éll em parli encara,
Fes que éll me digui coses, només avui del mon.*

ERNEST CASAJUANA

Senyor Director de la REVISTA del CENTRE DE LECTURA.

Molt senyor meu : Me permeto recomanarli la anterior poesia que es molt sentida y molt inspirada y que a mi m'agrada molt. Jo dsitjaria véurela insertada en la REVISTA y dsitjaria també que l'autor de la poesia En Ernest Casajuana obtingués la popularitat que mereix, puig no es un jovenet que comensa sinó un poeta consumat. Molts dels que tenen nom voldrien escriure com ell.—De vosté afm. servidor

JOSEP MARTÍ Y FOLGUERA